Ki neked Jézus?

Van néhány kérdés, amelyet minden embernek fel kellene tennie önmagának.

1. Ki neked Jézus?
2. Miért kell engedelmeskednünk neki? Milyen szerepe van tanításainak az életemben?
3. Milyennek kell lennie az Úr Jézus iránti engedelmességemnek?
4. Mi történik, ha nem engedelmeskedünk neki?
5. Milyen szerepe van az Úr Jézus keresztáldozatának?

1. Ki nekem az Úr Jézus?

Kétezer év választ el bennünket attól az időtől, amikor az Úr Jézus a földön járt, és emiatt üzenete egyre kevésbé tűnik időszerűnek, egyre kevesebben hallják. Sokunk számára Krisztus evangéliuma már csak néhány szóból áll, amelyek a születésére (karácsony) és az áldozatára (húsvét) utalnak.

Odáig jutottunk, hogy ma nagyon sokan közülünk csak ajakkal, kijelentések szintjén figyelünk az Úr Jézusra, anélkül hogy értenénk, mit vár tőlünk valójában. Nem tudatosul bennünk, hogy megígérte: életünk minden pillanatában jelen lesz. („És ímé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen." Máté 28:20)

Ez pedig azért van így, mert nagyon keveset vizsgáltuk azokat a tanításait, amelyeket Istentől hozott nekünk. („Mert én nem magamtól szóltam; hanem az Atya, a ki elküldött engem, ő parancsolta nékem, hogy mit mondjak és mit beszéljek." János 12:49)

Elmondhatjuk, hogy legtöbbünk nem az Úr Jézus szavainak tanulmányozásából ismeri az üdvösség tervét. Ha sok olyan helyre elmegyünk, ahol az evangéliumot hirdetik, és közben a Szentírásban követjük, mit tanított az Úr Jézus, könnyen észrevehetjük, hogy nem hirdetik minden tanítását. Ez azért van így, mert ma az Úr sok tanítását elvetik.

Például: ha egy gyülekezet elfogadja a katonai szolgálatot, amely az esküt is magában foglalja, vagy pereskedik egy épületért, telekért, jogokért..., akkor soha nem fogja tudni hirdetni azt, amit az Úr hirdetett. („...és a ki elveszi a felső ruhádat, ne tiltsd meg attól az alsót sem." Lukács 6:29; „Ismét hallottátok, hogy megmondatott a régieknek: Hamisan ne esküdjél, hanem teljesítsd az Úrnak tett esküidet. Én pedig azt mondom néktek, hogy teljességgel ne esküdjetek..." Máté 5:33–34)

Az Úr Jézus azonban figyelmeztet bennünket a tévelygés veszélyére, amely az Írás nem ismeréséből fakad. („Tévelyegtek, nem tudván az írásokat..." Máté 22:29)

Ezért jó volna megkérdeznünk magunktól: értjük-e, ki valójában az Úr Jézus? Értjük-e, miért jött a földre, tudjuk-e, hogyan kell viszonyulnunk hozzá? („Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam." János 14:6)

A Szentírás azt mondja, hogy Isten az Úr Jézust jelölte ki Tanítónknak, akire hallgatnunk kell, és ezen múlik az üdvösségünk. („…és ímé szózat hallatszék a felhőből, mely ezt mondja vala: Ez amaz én szerelmes fiam, a kiben én gyönyörködöm: őt hallgassátok!" Máté 17:5; „Prófétát támasztok nékik az ő atyjokfiai közül, olyat, mint te, és az én igéimet adom annak szájába, és megmond nékik mindent, a mit parancsolok néki." 5Mózes 18:18)

Bár Isten azt mondta, hogy hallgassunk arra, akit ő küldött, ez az igazság ma nagyon felhígult. Bár meg van írva, hogy ha nem hallgatunk rá, elveszünk, mégsem értik, miért kell engedelmeskednünk, és azt sem, milyen módon. („És lészen, hogy minden lélek, a mely nem hallgat arra a prófétára, kipusztíttatik a nép közül." Apostolok cselekedetei 3:23; „A ki a mennyből jő, feljebb való mindeneknél." János 3:31)

Ezért amikor üdvösségünk kérdéseit akarjuk megvizsgálni, rendkívül fontos kutatnunk, mit mondott az, aki mindenkinél feljebb való, mert nála vannak az örök élet, vagyis üdvösségünk beszédei. („Felele azért néki Simon Péter: Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van te nálad." János 6:68)

Ő Isten mennyből alászállott Igéjének képviselője. („És az Ige testté lett és lakozék mi közöttünk." János 1:14) Mindaz, amit az Úr Jézus mondott, azt Isten mondta neki; semmit sem mondott magától. („Mert én nem magamtól szóltam; hanem az Atya, a ki elküldött engem, ő parancsolta nékem, hogy mit mondjak és mit beszéljek. És tudom, hogy az ő parancsolata örök élet. A miket azért én beszélek, úgy beszélem, a mint az Atya mondotta nékem." János 12:49–50)

Azért, hogy aki befogadja és elhiszi ezt az Istentől jött Igét, annak örök élete legyen, és ne menjen ítéletre. („Bizony, bizony mondom néktek, hogy a ki az én beszédemet hallja, és hiszen annak, a ki engem elküldött, *örök élete van; és nem megy a kárhozatra*, hanem általment a halálból az életbe." János 5:24; „És monda nékik: Elmenvén e széles világra, hirdessétek az evangyéliomot minden teremtésnek. A ki hiszen és megkeresztelkedik, idvezül; a ki pedig nem hiszen, elkárhozik." Márk 16:15–16)

2. Miért kell engedelmeskednünk neki? Milyen szerepe van tanításainak az életemben?

Isten megteremtette a világegyetemet, és mindent tökéletes rendbe helyezett, a maga működési törvényeivel. Ezek egyike a gravitáció törvénye. Ennek köszönhetően a föld sem jobbra, sem balra nem tér le pályájáról, és a napnak is megvan a maga útja a mindenség csillagai között. Minden Isten Igéje által lett, és az ő tökéletes törvényeit követi. („Az Úrnak szavára lettek az egek." Zsoltárok 33:6)

Ugyanígy áll a dolog az emberrel is. Isten törvényei, amelyek szerint élnie kell, tökéletesek, és a végső cél felé vezetik: hogy hasonlóvá legyen Istenhez. Az ember egyetlen lehetősége az, hogy elfogadja az engedelmességnek azt a módját, amelyet Isten szab, és ez biztosítja számára a sikert. Ha bármiben eltérünk ezektől a tökéletes törvényektől, elhibázzuk a célt. („…minden bűn és engedetlenség igazságos büntetést nyert." Zsidók 2:2)

Az engedelmesség példája Az Úr Jézus azért jött a világunkba, hogy saját példájával megmutassa, hogyan lehet ezt megvalósítani. Az Atya küldte, hogy minta legyen számunkra.

Minta mindenben: a szeretetben, a hosszútűrésben, a szelídségben, az alázatban… és mindenekelőtt az engedelmességben. Mindenben engedelmes volt, mindhalálig. („…megalázta magát, engedelmes lévén halálig, még pedig a keresztfának haláláig." Filippi 2:8)

Az Úr Jézus lemondott a saját akaratáról, megtagadta önmagát, és szolgai formát vett fel. („Én semmit sem cselekedhetem magamtól; a mint hallok, úgy ítélek: és az én ítéletem igazságos; mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, a ki elküldött engem, az Atyáét." János 5:30; „…hanem önmagát megüresítette, szolgai formát vévén fel." Filippi 2:7)

Amikor üdvösségre hív el bennünket, az Úr Jézus azt kéri, hogy kövessük a példáját, és tagadjuk meg magunkat, ahogyan ő tette. („Ha valaki jőni akar én utánam, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztjét minden nap, és kövessen engem." Lukács 9:23)

Ahogyan földi életét élte, azzal megmutatja nekünk a tökéletességre vezető utat. („Ámbár Fiú, megtanulta azokból, a miket szenvedett, az engedelmességet; és tökéletességre jutván, örök üdvösség szerzője lett mindazokra nézve, a kik néki engedelmeskednek." Zsidók 5:8–9)

Meg kell értenünk: csak akkor formálódhat jellemünk a tökéletesség felé, ha teljes engedelmességgel élünk az Ország hibátlan, tökéletes törvényei szerint, ahogyan az Úr Jézus élt. („…Isten szolgáivá lettetek, van gyümölcsötök a megszentelődésre, a vég pedig örök élet." Róma 6:22; „…hanem önmagát megüresítette, szolgai formát vévén fel." Filippi 2:7)

3. Milyennek kell lennie az Úr Jézus iránti engedelmességemnek?

Csak az, aki eljut a teljes, rendíthetetlen engedelmességnek erre a helyzetére – arra az engedelmességre, amely az Úr Jézust jellemezte, és amely Ádám engedetlenségének éppen az ellentéte –, csak az találtatik méltónak arra, hogy örökké lakjon a mennyei hazában. Nem élhetjük le egész életünket folytonos engedetlenségben és elesettségben abban a hitben, hogy a végén mégis elég lesz irgalomért kiáltanunk, és befogadnak Isten mennyországába.

Vigyázzunk: Isten jósága nem bátorítja az engedetlenséget. („Mert mint a varázslásnak bűne, olyan az engedetlenség." 1Sámuel 15:23) Engednünk kell, hogy Isten formáljon bennünket, amíg még van kegyelem és bocsánat, hogy eltávolítsunk életünkből mindent, ami nem Isten akarata szerint való, mert „azon a napon" már nem lesz kegyelem, és a legkisebb engedetlenség is elég ok lesz a kizárásra. Az engedetlenség zárta ki Lucifert, azokat az angyalokat, akik nem tartották meg méltóságukat, majd Ádámot is…

Az Úr munkálkodni akar minden emberrel, aki hagyja magát általa formálni, ahogyan Nóéval és Ábrahámmal munkálkodott, és el akarja juttatni őt arra a szintre, ahol elmondhatja róla, hogy méltó Isten országának öröklésére. („…meg lévén győződve arról, hogy a ki elkezdette bennetek a jó dolgot, elvégzi a Jézus Krisztus napjáig." Filippi 1:6; „Míglen eljutunk mindnyájan… a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére." Efézus 4:13)

Ahhoz, hogy Istennek biztosítéka legyen arról, hogy méltók vagyunk a mennyei Országra, hitünk próbájának napján nekünk is azt kell hallanunk, amit Ábrahám hallott: „…most tudom, hogy istenfélő vagy…" (1Mózes 22:12)

4. Mi történik, ha nem engedelmeskedünk neki?

Ne áltasd magad azzal, hogy a halál után is van még kegyelem és bocsánat. Amikor számodra lejár a kegyelem ideje, és hitetlenségben, engedetlenségben talál, ki fogsz űzetni, mint az első Ádám. („Kiknek esküdött meg pedig, hogy nem mennek be az ő nyugodalmába, ha nem az engedetleneknek? És látjuk, hogy nem mehettek be hitetlenség miatt." Zsidók 3:18–19; „Avagy nem tudjátok-e, hogy igazságtalanok nem örökölhetik Isten országát? … Sem tolvajok, sem telhetetlenek, sem részegesek, sem szidalmazók… nem örökölhetik Isten országát." 1Korinthus 6:9–10)

5. Milyen szerepe van Krisztus áldozatának?

Azt látjuk, hogy napjainkban nagy a zűrzavar Krisztus áldozatának szerepét illetően. Egyesek úgy gondolják, elég csupán hinni az áldozatában; az üdvösséghez szerintük csak az kell, hogy Megváltóként elfogadjuk, amit az Úr Jézus a kereszten tett.

Mások pedig a jócselekedeteikre támaszkodnak, abban bízva, hogy azok alapján üdvözülnek.

Az első esetben az ember úgy véli, hogy üdvösségéért semmit sem tehet, csak az Úr áldozatára támaszkodhat, és nem tulajdonít jelentőséget sem Krisztus Igéjének, sem a Lélek megszentelő munkájának. Más szóval: az Úr Jézus tanításai és a Lélek munkája nem szükségesek a lélek üdvösségéhez. Így az Úr tanítása másodlagos, választható dologgá válik. A tanítványság is valami választható lesz, amely nem része az üdvösség folyamatának.

A második esetben csak a cselekedetekre esik a hangsúly, és háttérbe szorul a bűnök Krisztus keresztje által elnyert bocsánata, valamint a Lélek munkája. („…a magok igazságát igyekezvén érvényesíteni, az Isten igazságának nem engedelmeskedtek." Róma 10:3)

Hogy egyik szélsőségbe se essünk, nagyon fontos tudnunk, mi *a keresztáldozat szerepe!* Tudnunk kell, milyen helye van az üdvösség tervében.

Úgy gondoljuk, mindenki számára világos, hogy a bűnös ember *jó*cselekedeteivel nem fizethette meg a váltságdíjat. (Efézus 2:9)

Szükséges volt, hogy valaki bűn nélkül haljon meg ezért, és ez az Úr Jézus volt. („…szent, ártatlan, szeplőtelen, a bűnösöktől elválasztatott." Zsidók 7:26)

Az Írás azt mondja: azért, hogy megszabadulhassunk az ördög hatalmából, hogy megmosattassunk bűneinktől, hogy megbékéljünk Istennel, hogy megváltást nyerjünk, és hogy lehetővé váljon az Új Szövetség megkötése és az ő Országába való átvitelünk, Isten Fia vállalta a kereszthalált. („…és adja az ő életét váltságul sokakért." Máté 20:28)

A kereszten elvégzett mű Isten ajándéka minden ember számára, aki szövetségre lép az Úrral, megtér gonosz cselekedeteiből, megtagadja önmagát, és bízik benne. *A keresztáldozat* teszi lehetővé a bűnök bocsánatát és a megváltást. („…ki… általvitt az ő szerelmes Fiának országába; kiben van a mi váltságunk az ő vére által, a bűnöknek bocsánata." Kolossé 1:13–14)

A kereszt azért teszi ezt, hogy új állapotba kerülhessünk, amelyben Isten a Szent Lélek által munkálkodhat helyreállításunkon. („…a Lélek megszentelésében." 1Péter 1:2; „…ugyanarra az ábrázatra elváltozunk… mint az Úrnak Lelkétől." 2Korinthus 3:18) A kereszt teszi lehetővé a tanítványság kezdetét, a belépést az ő iskolájába.

Miközben az ő képére formálódunk, akaratunk ellenére elkövetett bűneinket Krisztus vére tisztítja meg. („Ha pedig a világosságban járunk… közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket…" 1János 1:7)

A kereszt semmit sem használ nekünk, ha az új úton szándékosan vétkezünk. („Mert ha szándékosan vétkezünk, minekutána az igazság megismerésére jutottunk, nincs többé bűnökért való áldozat… Gondoljátok meg, mennyivel súlyosabb büntetésre méltó az, a ki az Isten Fiát lábbal tapodja, és a szövetség vérét, a melylyel megszentelte, tisztátalannak tartja, és a kegyelemnek Lelkét bántalmazza?" Zsidók 10:26, 29)

Sursa: *Ki neked Jézus?* — Tiszta Ige
tisztaige.hu/cikkek/ki-neked-jezus